

(המשך מעמוד 15)

שיחה על שלום, לא היתה אפשרות לראות את התקדים וההכשר של בולגריה.

יהיה לבולגריה גם המשך ישיר. על דעת הכל הוחלט בבולגריה (מאחורי הקלעים) תוך הידברות, ללא קבלת מיסמך רשמי) שהוועדה הבינלאומית שהכינו את הוועדה דה תומין אליה ערבים וישראלים, ותדון עימם על הצעות שהושמעו בוועדה להמשיך הפעולה.

הצעות אלה היו רבות. כמאל בתא-אל-דין, הגנרל המצרי, הציע "לעודד את כוחות השלום בישראל", לפרסם כתבי-עת קבוע שידווח על כל הפעולות למען השלום בארצות ערב וישראל, ולקיים בצורה זו קשר גלוי ורצוף בין מתנות השלום במרחב. הוצעה גם מזכירות-קבועה באירופה, שתקיים מגע ישיר בין כוחות השלום.

הסברתי בוועדה שהעיקר הוא ליצור אירועים שאי-אפשר להתעלם מהם, ושיפגינו את נכונות אנשי השלום הישראליים והערביים לפעול ודחיות ביחד, כהתייחסות של דו-קיום בין העמים.

בין השאר הצעתי שמישלחת מטעם הוועדה, בהשתתפות נציג ישראלי, תוזמן לקאהיר, ומישלחת מקבילה, בהשתתפות נציג ערבי, תבוא לבקר אותנו בישראל. הוספתי שמישלחת כזאת תוכל לבקר גם בשטחים המוחזקים, ולראות כמו עיניה מה קורה (ומה אינו קורה) בהם. ביקורים ראשונים אלה יוכלו להכשיר את הקרקע לביקורים רשמיים והדדיים, בשלב מאוחר יותר, של מישלחות-שלום מישראל ומ-ארצות-ערב.

הצעתי גם סימפוזיונים ישראלים-ערביים בדיון מעשי בבעיות השלום, חילופי השקפות ומידע באמצעות מזכירות בינלאומית, וכו'.

כאשר דיווח יו"ר הוועדה על הצעות אלה למליאת הוועדה, הוסיף: "כמה מן המשתתפים למדו לאסתתם שקיים בישראל מחנה חשוב, אם כי עדיין לא גדול, הלוהם בישראל עצמה למען העקרונות של הוועידה... פה אחד הביעו כל חברי הוועדה הערכה לאומץ-הלב של כוחות השלום הישראליים, הלוהמים נגד מדיניות-הסיפוח של ממשלת ישראל... דובר על הצורך בשיתוף-הפעולה בין הכוחות במדינות ערב ובישראל הלוהמים למען השלום..."

בוודאי יעברו כמה שבועות עד שכל המישלחות ידווחו לשולחיהן ויגבשו דיעות על המשך הבעיות רבות — החל במימון הפעולות וכלה במצב הפוליטי בכל ארץ. אבל יהיה המשך.

אחד ללוד, אחד לקאהיר

עזבתי את בולגריה במטוס של 8.00 לרומא. בנמל-התעופה הקטן של בולגריה עברנו ביקורת ביטחונית קפדנית מטעם המישרה האיטלקית. כל מיוחדת נבדקה במכשיר אלקטרוני, כולנו עברנו דרך מיתקן אלקטרוני לגילוי כל-יגשק.

היה משהו תיחולי — וגם רציני — במעמד זה. עמדנו בטור ארוך — האלד מוחיי-אל-דין, אני, נעים אל-אשהב היר-דני, אנשי רק"ה, השגריר הוויאטנאמי, ועוד כמה ערבים. כולנו נבדקנו היטב — שמא אחד מאיתנו הוא טרוריסט הוומס לחטוף את המטוס, איש ספטמבר השחור או אצבע-אלוהים.

החלפנו בינינו בדיחות, וחיכינו. אלי-אשהב היה מוכרח לעבור את המיתקן כמה פעמים, כי המכשיר גילה שיש לו מתכת הוא רוקן את כיסיו, שום דבר לא נמצא. יתכן שהתגובה נגרמה על-ידי מישקפו העבים (הוא כימעט התעורר ב' כלא הישראלי) או שהוכנסה מתכת לראשו, אחרי שאסירים יהודיים סיפחו את גולגלתו בכלא שאטה.

הוויאטנאמי נופף בדרכון דיפלומטי, וסירב לפתוח את מיוחדתו. (לאחר מכן, במטוס, החלפנו כתובות, וסיפרתי לו על פעולותינו למען ויאטנאם בישראל). למוחיי-אל-דין לא היו שום בעיות.

כך הגענו כולנו לרומא, נופפנו שלום איש לרעהו, ומיהרנו איש-איש למטוסו — אחד ללוד, אחד לקאהיר, אחד לדמשק. ניפנוף אחרון זה סימל גם הוא את הרוח של בולגריה.

Marlboro

הרשם מיד לאליפות ישראל בשש-בש

פרסים בערך אלפי לירות

פרטים בלוחות המודעות

ובטלפון: 03)233120

בחסות סיגריות

מרלבורו

איזה ניחוח גברי מ.ס.1 שלי

A.S.M.

מ.ס.1 מארצות הברית-מי אחר גלוח לגבר
Famous American After Shave For Men

חונד עדשות חגע

ברחובסקי - אישון לנס
ר.אבן-שושן, מנהל

רח' שניאור, 7, ת"א
טל: 58046-50220

שעות הקבלה: 9-17
נשמח לשלוח חוברת הסברה למי בקשה